

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 019456 18 Кж
Бања Лука, 18.4.2018. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против оптуженог Д.Г., због стицаја кривичних дјела убиства из члана 148. став 1. Кривичног закона Републике Српске и недозвољене производње и промета оружја или експлозивних материја из члана 399. став 1. истог закона, одлучујући о жалбама окружног јавног тужиоца из Бање Луке и браниоца оптуженог, адвоката А.М. из Б.Л., изјављеним против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 019456 17 К од 27.11.2017. године, у сједници вијећа, одржаној дана 18.4.2018. године, донио је

ПРЕСУДУ

Одбијају се, као неосноване, жалбе окружног јавног тужиоца из Бање Луке и браниоца оптуженог Д.Г., те потврђује пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 019456 17 К од 27.11.2017. године.

Образложење

Побијаном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 019456 17 К од 27.11.2017. године, оглашен је кривим оптужени Д.Г. због стицаја кривичних дјела убиства из члана 148. став 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), за које му је утврђена казна затвора у трајању од 7 (седам) година и недозвољене производње и промета оружја или експлозивних материја из члана 399. став 1. истог закона, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 1 (једне) године, те је, примјеном члана 42. КЗ РС, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 7 (седам) година и 6 (шест) мјесеци. На основу члана 99. став 1. у вези са чланом 96. став 2. тачке а) и е) Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 53/12 и 91/17, у даљем тексту: ЗКП РС), оптужени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка у износу од 1.565,00 КМ и паушала у износу од 150,00 КМ. На основу члана 108. став 3. ЗКП РС, оштећени, са имовинскоправним захтјевом, упућени су на парницу. На основу члана 339. став 7. у вези са чланом 62. КЗ РС, оптуженом је изречена мјера безбједности одузимања предмета-аутоматске пушке, са фабричким бројем и муниције, са бројем оквира и комада, те калибра, наведеним у изреци побијане пресуде.

Против наведене пресуде, жалбе су, благовремено, изјавили окружни јавни тужилац из Бање Луке и бранилац оптуженог, адвокат А.М. из Б.Л.

Окружни јавни тужилац из Бање Луке је жалбу изјавио због одлуке о кривичној санкцији са приједлогом да се преиначи побијана пресуда и оптуженом, за кривична дјела извршена у стицају утврде веће казне затвора, те изрекне и већа јединствена казна затвора.

Бранилац оптуженог је жалбу изјавила због битне повреде одредаба кривичног поступка и одлуке о кривичној санкцији, и то у односу на кривично дјело недозвољене производње и промета оружја или експлозивних материја из члана 399. став 1. КЗ РС, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи и оптужени за то дјело ослободи од оптужбе.

У одговору на жалбу, бранилац оптуженог је предложио да се жалба тужиоца одбије, као неоснована.

Сједница вијећа, одржана је у смислу одредбе члана 318. став 1. ЗКП РС.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС, одлучено је као у изреци ове пресуде из слиједећих разлога:

Нису основани аргументи из жалбе браниоца оптуженог, у прилог тврдњи да је, чињеничним измјенама унесеним у изреци побијане пресуде, у односу на онај опис дјела садржан у оптужници, повријеђен објективни идентитет оптужбе и пресуде и тиме почињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка и) ЗКП РС. Наиме, наведене чињеничне измјене које се односе на опис мјеста на којем је оптужени, у критичном времену, неовлашћено држао ватрено оружје и муницију чије држање грађанима није дозвољено (умјесто ријечи „у својој породичној кући“ унесене су „у близини своје породичне куће“), засноване су на доказима изведеним на главном претресу и утврђеном чињеничном стању. Те измјене су у оквиру истог критичног догађаја и истог генусног дјела. Таквим измјенама није повријеђен принцип који захтјева идентитет између оптужбе и пресуде, а који је садржан у одредби члана 294. став 1. ЗКП РС, јер није измијењена нека одлучна чињеница, која би мијењала суштину инкриминације.

Нису основани аргументи из жалбе браниоца оптуженог, у прилог тврдњи да је побијана пресуда заснована на незаконитим доказима, јер није извршено отварање привремено одузетих предмета у смислу одредбе члана 135. ЗКП РС, те да је тиме почињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка з) ЗКП РС. Наиме, предмети одузети према потврди о привременом одузимању, ПС Прњавор број 13-4/01-230-71/16 од 21.9.2016. године, које је добровољно предао отац оптуженог, су појединачно наведени по врсти ватреног оружја (аутоматска пушка са преклопним кундаком, наведеног фабричког броја), те броју spremника и калибру муниције (по комаду), тако да, супротно аргументима из жалбе, отварање тако индивидуално одређених предмета, не прописује одредба члана 135. ЗКП РС.

Надаље, овај суд је испитао побијану пресуду у дијелу одлуке о кривичној санкцији, у вези са жалбама тужиоца и браниоца оптуженог, налазећи да жалбе нису основане.

У складу са одредбом члана 37. став 1. КЗ РС, правилно је првостепени суд утврдио све олакшавајуће и отежавајуће околности, и о томе дао ваљано образложене разлоге у побијаној пресуди.

Казне затвора за дјела у стицају, и то за кривично дјело убиства из члана 148. став 1. КЗ РС (тачка 1. изреке побијане пресуде), за које је оптуженом утврђена казна затвора у трајању од 7 (седам) година и кривично дјело недозвољене производње и промета оружја или експлозивних материја из члана 399. став 1. истог закона (тачка 2. изреке побијане пресуде), за које му је утврђена казна затвора у трајању од 1 (једне) године, су правилно одмјерене и то у границама прописаним законом за та кривична дјела и уз поштивање правила из одредбе члана 37. став 1. КЗ РС. Затим је првостепени суд, за дјела извршена у стицају, примјеном одредбе члана 42. став 1 и 2., тачка 2. КЗ РС, оптуженом изрекао јединствену казну затвора у трајању од 7 (седам) година и 6 (шест) мјесеци, правилно налазећи да ова казна представља потребну мјеру казне, којом ће се остварити општа сврха кажњавања у њеном генералном и специјалном облику.

Правилно су оцјене све околности, које, су, у оквиру општих правила о одмјеравању казне, од значаја за висину казне.

У таквој оцјени околности, правилан значај је дат утврђеним олакшавајућим околностима, образложеним у побијаној пресуди (страна 24. пасус 5.), а посебно чињеници да је кривично дјело убиства из члана 148. став 1. КЗ РС, оптужени извршио у стању битно смањене урачунљивости, који закључак је суд засновао на налазу и мишљењу вјештака оптужбе, психијатра др М.Н. Закључак о степену умањења могућности схватања дјела и управљања поступцима, вјештак заснива на психолошкој експлорацији личности оптуженог, дајући у налазу и мишљењу, изложеном на главном претресу, појашњење да је оптужени заосталог душевног развоја, појашњавајући кључне узроке таквог стања, са аспекта његових емотивних недостатака („остао на нивоу као мало дијете“), који су израженији под дејством алкохола. Ради тога су без основа аргументи из жалбе тужиоца и тврдња да се утврђена битно смањена урачунљивост оптуженог, приликом одмјеравања казне, не може цијенити као олакшавајућа околност, јер се у стање алкохолисаности сам довео.

Када се наведено доведе у везу са чињеницом да је оптужени признао радње из тачке 1. изреке побијане пресуде, које се односе на убиство оштећене М.М., са којом је раније живео у ванбрачној заједници, те околностима које се односе на начин извршења дјела (активирањем ручне бомбе), мјесто (испред угоститељског објекта, у којем је било више људи), побуде (љубомора), о којима је дато детаљно образложење у побијаној пресуди, као отежавајућим околностима, то по оцјени овог суда, утврђена казна затвора за кривично дјело убиства из члана 148. став 1. КЗ РС, у трајању од 7 (седам) година, представља потребну мјеру казне, којом ће се остварити сврха кажњавања прописана одредбом члана 28. КЗ РС. Казна затвора за кривично дјело недозвољене производње и промета оружја или експлозивних материја из члана 399. став 1. истог КЗ РС, у трајању од 1 (једне) године, правилно је утврђена, обзиром да се ради, како се то правилно образлаже у побијаној пресуди, о већој количини

муниције (неколико оквира са већим бројем комада муниције и аутоматска пушка), тако да и јединствена казна затвора у трајању од 7 (седам) година и 6 (шест) мјесеци, представља нужну и потребну мјеру казне, којом ће се остварити сврха кажњавања прописана одредбом члана 28. КЗ РС, како са аспекта генералне, тако и са аспекта специјалне превенције.

На основу наведеног и примјеном одредбе члана 327. ЗКП РС, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић